

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.440 van 8 november 2002
in de zaak A. 122.345/X-11.005.**

In zake : Liliane MELLAERTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. KONINCKX,
kantoor houdende te 1180 BRUSSEL,
Floridalaan 26

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Liliane MELLAERTS op 11 juni 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 9 april 2002 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het beroep van verzoekster wordt verworpen en de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het regulariseren van een bestaand handelspan op een perceel, gelegen te Overijse, Brusselsesteenweg, kadastraal bekend Sectie N, nr. 41 p 30;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de beschikking van 3 september 2002 waarbij het verslag ter griffie wordt neergelegd;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. KONINCKX, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat S. DAEMS die, loco Advocaat M. van DIEVOET verschijnt voor de verwerende partij ;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekster in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekster in het verzoekschrift tot schorsing uiteenzet wat volgt :

"De beslissing van de bestendige deputatie van de Provincieraad Vlaams Brabant heeft het beroep van verzoekster immers niet ingewilligd, waardoor de weigering van de stedenbouwkundige vergunning van toepassing blijft.

Het pand van verzoekster bevindt zich hierdoor thans in een niet vergunde staat, waardoor het risico bestaat dat verzoekster geconfronteerd wordt met een gerechtelijke procedure die kan ingesteld worden door de gemeente of de stedenbouwkundige inspecteur ter herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand (= vergunde staat 1974).

Het herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand (vergunde staat 1974) impliceert dat verzoekster de door haar verrichte werkzaamheden en/of veranderingen ongedaan zou moeten maken, en meer concreet dat ze onder andere de door haar aangebrachte (verstevigings)muren, evenals de aangebrachte klinkerverharding zou dienen weg te halen.

Bedoelde werkzaamheden zouden niet enkel veel geld kosten, maar impliceren eveneens dat de huurders, die zich momenteel in het pand bevinden, het goed zouden dienen te verlaten.

De uit te voeren werkzaamheden kunnen immers niet in hun aanwezigheid worden uitgevoerd.

Het is weinig denkbeeldig dat de huurders het nieuws van de ontruiming van het gebouw niet op een goede manier zullen onthalen.

Voor hen impliceert een ontruiming namelijk een, zij het tijdige, stopzetting der activiteiten en bijgevolg der financiële inkomsten.

Zij zouden dan ook mogelijks de verhuis naar een andere locatie kunnen overwegen, en eventueel zelfs het door hen geleden financiële verlies op verzoekster pogen te verhalen.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan dan ook ontegensprekelijk een ernstig en moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich meebrengen:

- * voor verzoekster, eigenares van het gebouw

- gedeeltelijk afbraak van het gebouw met de hieraan verbonden kosten

- eventueel, om niet te zeggen waarschijnlijk, verlies van haar huurders

- eventuele gerechtelijke vervolging door haar huurders.

- * voor de huurders van het gebouw

- tijdelijke stopzetting der activiteiten, evenals van de financiële inkomsten

- eventuele kosten voor de verhuis naar een nieuwe locatie

- eventueel verlies aan cliënteel";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het bestreden besluit een weigering van een regularisatievergunning betreft; dat de door verzoekster in haar hoofde aangevoerde nadelen hun rechtstreekse oorzaak vinden, niet in de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, maar in het eigengereid handelen van verzoekster door het uitvoeren van werken en handelingen zonder daarvoor over de decretaal vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te beschikken; dat een dergelijk nadeel niet kan worden aangenomen; dat verder verzoekster zich niet kan beroepen op het nadeel dat haar huurders dreigen te lijden ingevolge de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, aangezien dat nadeel haar niet persoonlijk wordt berokkend; dat de uiteenzetting van verzoekster geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht november 2002, door :

de HH. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.